

at lade sig anbringe i en Forsørgelsesanstalt, kan Fattigbestyrelsen forlange Politiets Bistand til hans Anbringelse der. Ingen Trængende maa uden Fattigbestyrelsens Samtykke forlade den Forsørgelsesanstalt, hvor han er anbragt.

Fattigbestyrelsen kan med Røgens Samtykke indlægge Enhver, som i Sygdoms- tilfælde trænger til Hjælp, paa et Sygehus eller i en Forsørgelsesanstalts Sygestue eller Pleieafdeling.

Ingen Trængende kan vægre sig ved at lade sig forføre udenfor den forsørgelsespligtige Kommunes Grændser ved dennes Foranstaltning.

§ 30.

Børn anbringes i Pleie hos paalidelige Pleieforældre, hvis saadanne kunne findes, eller i Pleie- og Forsørgelsesanstalter under tilbørlig Opfugt i Henhold til Lov af 20de April 1888. Efter deres Konfirmation sættes de under almindelige Forhold i fast Tjeneste eller Lære, men forblive staaende under Fattigbestyrelsens Opfugt og Myndighed til deres 18de Aar.

I Forsørgelsesanstalter, hvor gamle eller svagelige Personer anbringes, som ikke eller kun i ringe Grad ere arbejdssføre, eller hvor Børn opfores, maa ikke hensættes Personer, som ved Uforligelighed, Dovenskab, Drickfædighed eller anden Uorden give Forsørgelse og slet Exempel. I Nødstilfælde og ganske midlertidigt kan herfra ske Undtagelse, men de skulle da holdes fuldstændig asspærrede fra hine.

§ 31.

Fattigbestyrelserne paa Landet ere underkastede Tilsyn af Amtsrædet med Hensyn til Forsørgelses- og Arbejdsanstalters Benyttelse, Arbejdsregulativerne, Forpleiningen osv. saavel som i det Hele med Raaden, hvorpaa de Fattiges Forsørgelse sker.

Naar nye Forsørgelses- og Arbejdsanstalter agtes anlagte, indsendes Planer, Overslag, Udcast til Regulativerne m. v. til Godkjendelse, for Landkommunernes Vedkommende til Amtsrædet, for Bykommunernes Vedkommende til Indenrigsministeren. Forsørgelses- og Arbejdsanstalter maa ikke tages i Brug, før de af vedkommende tilsynsførende Myndighed ere godkendte som svarende til deres Bestemmelse.

§ 32.

Personer, som have gjort sig skyldige i Løsgængerier eller Betleri blive for Fremtiden i Medfør af Lov af 3die Marts 1860 at dømmes til Hensættelse i Tvangsarbejdsanstalt, saaledes at Fængsel paa Vand og Brød efter det lovbestedte Forhold kun kommer til Anvendelse som subsidær Straf, naar der i det enkelte Tilfælde ikke findes Plads i vedkommende Tvangsarbejdsanstalt. Fremdeles anbringes i Tvangsarbejdsanstalt saadanne Trængende, som efter Bestemmelserne i § 41 ikjendes Straf af Hensættelse i Tvangsarbejdsanstalt, samt endelig de Personer, som i Følge § 11 skulle affone Underholdningsbidrag.

§ 33.

Justitsministeren afgjør, om en Anstalt kan benyttes som Tvangsarbejdsanstalt.

Med Hensyn til Godkjendelse af Planer og Regulativer for Tvangsarbejdsanstalter forholdes efter de nugældende Regler.